

	Classificació dels productes (1)	Exemples	Naturalesa de les mostres primàries que s'han de prendre	Mida mínima de cada mostra de laboratori
3.2	Mantega i olis de mantega.	Mantega, mantega de sèrum, emulsions per untar de baix contingut de greix i que contenen greix de mantega, oli de mantega deshidratada, greix de llet deshidratada.	Unitats senceres o parts d'unitats envasades, o bé unitats preses amb un instrument de mostratge.	0,2 kg. o 0,2 l.
3.3.	Formatges, inclosos els formatges elaborats.			
	Unitats de 0,3 kg o més.		Unitats senceres o unitats preses amb un instrument de mostratge.	0,5 kg.
	Unitats de fins a 0,3 kg.		Unitats senceres o unitats preses amb un instrument de mostratge.	0,3 kg.
	Nota: les mostres de formatges amb una base circular s'han de prendre fent dos talls radials des del centre. Les mostres de formatges amb una base rectangular s'han de prendre fent dos talls paral·lels als costats.			
3.4.	Productes a base d'ous líquids, congelats o secs.		Unitats preses de manera asèptica amb un instrument de mostratge.	0,5 kg.

CAP DE L'ESTAT

4923 *LLEI ORGÀNICA 1/2003, de 10 de març, per a la garantia de la democràcia als ajuntaments i la seguretat dels regidors.* («BOE» 60, d'11-3-2003.)

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigüeu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Fer efectiva la voluntat política expressada pels qui tenen plena confiança en la garantia de l'adequada convivència de la nostra societat que ofereix el sistema democràtic, i amb això el dret que la Constitució atorga a tots els ciutadans, obliga a modificar determinades normes del nostre ordenament jurídic de manera que es permeti fer realitat la decisió d'aïllar els terroristes i garantir més eficàcia en l'ús dels recursos de què pot disposar el nostre sistema polític.

Article primer.

Es modifica l'article 505 de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, amb la redacció següent:

«Article 505.

1. Incorren en la pena de presó de sis mesos a un any els qui, sense ser membres de la cor-

poració local, pertorbin de forma greu l'ordre dels plens impedint-hi l'accés, el desenvolupament de l'ordre del dia previst, l'adopció d'acords o causin desordres que tinguin per objecte manifestar el suport a bandes armades, organitzacions o grups terroristes.

2. Els qui, emparant-se en l'existència de bandes armades, organitzacions o grups terroristes, calumniïn, injuriïn, coaccionin o amenacin els membres de corporacions locals, són castigats amb la pena superior en grau a la que correspongui pel delicte comès.»

Article segon.

Es modifiquen els articles 42 i 51 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat, amb la redacció següent:

«Article 42.

Els cossos de policia de les comunitats autònomes només poden actuar en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma respectiva, excepte en situacions d'emergència, previ requeriment de les autoritats estatals.

Això no obstant, quan exerceixin funcions de protecció d'autoritats públiques de la comunitat autònoma, poden actuar fora de l'àmbit territorial respectiu, prèvia autorització del Ministeri de l'Interior i, quan escaigui, comunicació a l'òrgan de govern de la comunitat autònoma corresponent, amb les condicions i els requisits que es determinin per reglament.»

«Article 51.

1. Els municipis poden crear cossos de policia propis, d'acord amb el que preveuen aquesta llei,

la Llei de bases de règim local i la legislació autonòmica.

2. Als municipis on no existeixi policia municipal, les comeses d'aquesta les ha d'exercir el personal que exerceix funcions de custòdia i vigilància de béns, serveis i instal·lacions, amb la denominació de guardes, vigilants, agents, agutzils o anàlegs.

3. Aquests cossos només poden actuar en l'àmbit territorial del municipi respectiu, excepte en situacions d'emergència i previ requeriment de les autoritats competents.

Això no obstant, quan exerceixin funcions de protecció d'autoritats de les corporacions locals, poden actuar fora del terme municipal respectiu, amb autorització del Ministeri de l'Interior o de la corresponent autoritat de la comunitat autònoma que tingui cos de policia autonòmica, quan exerceixin íntegrament aquestes actuacions en l'àmbit territorial de l'esmentada comunitat autònoma.»

Article tercer.

Es modifica l'article 110 i s'afegeix una nova disposició addicional a la Llei d'enjudiciament criminal de 14 de setembre de 1882, amb la redacció següent:

«Article 110.

Els perjudicats per un delictes o una falta que no hagin renunciat al seu dret es poden mostrar part en la causa si ho fan abans del tràmit de qualificació del delictes, i exercir les accions civils i penals que siguin procedents o només unes o altres, segons els convingui, sense que per això es retrocedeixi en el curs de les actuacions.

Encara que els perjudicats no es mostrin part en la causa, no per això s'entén que renunciïn al dret de restitució, reparació o indemnització que es pot acordar al seu favor en sentència ferma, i la renúncia d'aquest dret s'ha de fer si s'escau d'una manera expressa i terminant.

Quan el delictes o la falta comesa tingui per finalitat impedir o obstaculitzar als membres de les corporacions locals l'exercici de les seves funcions públiques, també pot comparèixer en la causa l'Administració local en el territori de la qual s'ha comès el fet punible.»

«Disposició addicional.

En els casos d'amenaques o coaccions que preveu l'article 572.1.3r del Codi Penal, el jutge o tribunal ha d'adoptar, en iniciar les primeres diligències, les mesures necessàries per garantir la confidencialitat de les dades que figurin als diferents registres públics que afectin la víctima de les amenaces o coaccions, de manera que les dades no puguin servir com a informació per cometre delictes de terrorisme contra aquestes persones.»

Article quart.

Es modifica l'article 3 de la Llei orgànica 3/1987, de 2 de juliol, de finançament de partits polítics, i s'introdueix un nou article 4 amb la redacció següent, i es modifica, en conseqüència, la numeració de la resta dels articles posteriors.

«Article 3.

1. L'Estat ha d'atorgar als partits polítics amb representació al Congrés dels Diputats, d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 5/1985, de règim electoral general, subvencions anuals no condicionades, amb càrrec als pressupostos generals

de l'Estat, per atendre les seves despeses de funcionament ordinari.

Igualment, es pot incloure en els pressupostos generals de l'Estat una assignació anual per sufragar les despeses de seguretat en què incorrin els partits polítics per mantenir la seva activitat política i institucional.

2. Les subvencions que preveu l'apartat anterior es distribueixen en funció del nombre d'escons i de vots obtinguts per cada partit polític en les últimes eleccions a l'indicada Cambra.

Per assignar les subvencions es divideix la corresponent consignació pressupostària en tres quantitats iguals. Una d'aquestes es distribueix en proporció amb el nombre d'escons obtinguts per cada partit polític en les últimes eleccions al Congrés dels Diputats, i les dues restants, proporcionalment a tots els vots obtinguts per cada partit en les esmentades eleccions. No es computen els vots obtinguts en les circumscripcions en què no s'ha assolit el 3 per cent dels vots vàlids que exigeix l'article 163.1.a) de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general.

3. Les subvencions a les quals fan referència els apartats anteriors són incompatibles amb qualsevol altra ajuda econòmica o financera inclosa en els Pressupostos Generals de l'Estat, llevat de les assenyalades en els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei.»

«Article 4.

1. No és procedent el lliurament de recursos procedents del finançament públic, sigui quin sigui el seu tipus o naturalesa, a favor dels partits, federacions, coalicions o agrupacions d'electors quan, en la seva activitat, incorrin en alguna de les conductes previstes per a la il·legalització dels partits polítics a l'article 9 de la Llei orgànica 6/2002, de 27 de juny, de partits polítics, apreciades i valorades d'acord amb el que s'hi estableix, quan pel seu grau de reiteració o gravetat no sigui procedent iniciar el procediment que condueix a il·legalitzar-les.

2. De la mateixa manera, no escau lliurar recursos procedents del finançament públic, sigui quin sigui el seu tipus o naturalesa, a favor de les formacions polítiques esmentades quan, als seus òrgans directius, grups parlamentaris o polítics, o a les seves llistes electorals incloguin o mantinguin persones condemnades per sentència, encara que no sigui ferma, per delictes de rebel·lió, de terrorisme o delictes greus contra les institucions de l'Estat, en els termes que preveu la legislació penal, llevat que aquelles hagin rebutjat públicament les finalitats i els mitjans utilitzats.

3. La meritació i el pagament de recursos procedents del finançament públic, sigui quin sigui el seu tipus o naturalesa, queden condicionats a la justificació de l'adquisició dels electes pertanyents a una mateixa formació política, de la condició plena i de l'exercici efectiu del càrrec per al qual hagin estat elegits. La comprovació i certificació d'aquests supòsits correspon als òrgans de govern de la institució en la qual s'hagi d'exercitar el càrrec esmentat.

4. Les limitacions relatives a l'obtenció de recursos procedents del finançament públic, sigui quin sigui el seu tipus o naturalesa, contingudes als apartats anteriors, són igualment aplicables als grups parlamentaris o als grups polítics que hi hagi en qualssevol assemblea representativa o corporació local.

5. La concurrència dels casos que preveuen els apartats 1 i 2 d'aquest article els ha d'apreciar

el ministre de l'Interior o un alt càrrec del Ministeri de l'Interior en qui delegui, prèvia audiència dels interessats. La resolució que s'adopti pot ser objecte de recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa, que l'ha de tramitar amb caràcter urgent, i té preferència absoluta en la seva substanciació i resolució.»

Article cinquè.

Es modifiquen els articles 6.2; 39.2; 41; 46.3; 78.3; 79.1; 123.1; 127; 127 bis; 133.4; 133.6; 134, 140, 153, 175, 182, 183, 193, 201 i 227, així com la disposició addicional primera, i s'afegeix una nova disposició addicional sisena a la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, amb la redacció següent:

«Article 6.2.

Són inelegibles:

- a) Els condemnats per sentència ferma a pena privativa de llibertat, en el període que duri la pena.
- b) Els condemnats per sentència, encara que no sigui ferma, per delictes de rebel·lió, de terrorisme, o contra les institucions de l'Estat quan aquesta hagi establert la pena d'inhabilitació per a l'exercici del dret de sufragi passiu en els termes que preveu la legislació penal.»

«Article 39.2.

Els ajuntaments i consolats estan obligats a mantenir un servei de consulta de les llistes electorals vigents dels seus respectius municipis i demarcacions durant el termini de vuit dies, a partir del sisè dia posterior a la convocatòria d'eleccions.

La consulta es pot fer per mitjans informàtics, prèvia identificació de l'interessat, o mitjançant l'exposició al públic de les llistes electorals, si no es compta amb mitjans informàtics suficients per fer-ho.»

«Article 41.

1. Per reial decret s'han de regular les dades personals dels electors, necessàries per inscriure'ls en el cens electoral, així com els de les llistes i les còpies del cens electoral.

2. Queda prohibida qualsevol informació particularitzada sobre les dades personals contingudes en el cens electoral, a excepció de les que se sol·licitin per via judicial.

3. Això no obstant, l'Oficina del Cens Electoral pot facilitar dades estadístiques que no revelin circumstàncies personals dels electors.

4. Les comunitats autònomes poden obtenir una còpia del cens, en suport apte per al seu tractament informàtic, després de cada convocatòria electoral, a més de la rectificació corresponent.

5. L'endemà de la proclamació de candidatures els representants de cada candidatura poden obtenir una còpia del cens del districte corresponent ordenat per meses en suport apte per al tractament informàtic, que pot ser utilitzat exclusivament per a les finalitats que preveu aquesta Llei. Alternativament els representants generals poden obtenir en les mateixes condicions una còpia del cens vigent dels districtes on el seu partit, federació o coalició presenti candidatures. Així mateix, les juntes electorals de zona han de disposar d'una còpia del cens electoral utilitzable, corresponent al seu àmbit.

6. Excepcionalment i per raons degudament justificades, es poden excloure les persones que puguin ser objecte d'amenaques o coaccions que

posin en perill la seva vida, la seva integritat física o la seva llibertat, de les còpies del cens electoral a què es refereix l'apartat 5 del present article.»

«Article 46.3.

Quan la presentació s'hagi de fer mitjançant llistes, cada una hi ha d'incloure tants candidats com càrrecs per elegir. En cas d'incloure-hi candidats suplents, el nombre no pot ser superior a 10, amb l'expressió de l'ordre de col·locació tant dels candidats com dels suplents.»

«Article 78.3.

Pot ser designat interventor qui, complint la condició d'elector, estigui inscrit en el cens electoral.

En el cas dels electors que no estiguin inscrits en el cens corresponent a la circumscripció electoral en què hagin d'exercir les seves funcions d'interventor, la Junta Electoral de Zona ha de requerir a l'Oficina del Cens Electoral la tramesa urgent de la certificació d'inscripció en el cens electoral, llevat que prèviament sigui aportada pel designat com a interventor.»

«Article 79.1.

Els interventors exerceixen el dret de sufragi a la mesa davant de la qual estan acreditats. Quan l'interventor no estigui inscrit a la circumscripció electoral corresponent a la mesa en què hagi d'exercir les seves funcions, ha d'exercir el seu dret de sufragi mitjançant el vot per correspondència en els termes i amb l'abast que estableixen els articles 72 i 73 d'aquesta Llei.»

«Article 123.1.

Pot ser designat administrador electoral qualsevol ciutadà, major d'edat, en ple ús dels seus drets civils i polítics. No poden ser designats administradors electorals les persones en qui es doni la circumstància a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat 2 de l'article 6 d'aquesta Llei.»

«Article 127.

1. L'Estat subvenciona, d'acord amb les regles que estableixen les disposicions especials d'aquesta llei, les despeses ocasionades als partits, les federacions, coalicions o agrupacions d'electors per la seva concurrència a les eleccions al Congrés dels Diputats i al Senat, Parlament Europeu i eleccions municipals. En cap cas la subvenció corresponent a cada grup polític pot ultrapassar la xifra de despeses electorals declarades, justificades pel Tribunal de Comptes en l'exercici de la seva funció fiscalitzadora.

2. Tant la meritació com el pagament de les subvencions a les formacions polítiques o a qualsevol altra persona o entitat a la qual, per qualsevol títol, s'hagi transmès el crèdit corresponent queden condicionats a la justificació de l'adquisició pels electes pertanyents a partits polítics, federacions, coalicions o agrupacions d'electors de la condició plena de diputat, senador, membre del Parlament Europeu o membre de la corresponent corporació local i de l'exercici electiu del càrrec per al qual hagin estat elegits i per l'elecció i acompliment del qual s'hagin meritat o es meritin les esmentades subvencions. La comprovació i certificació d'aquests supòsits correspon als òrgans de govern de la institució en la qual s'hagi d'exercir el càrrec.

3. De conformitat amb el que preveu l'article 4 de la Llei orgànica 3/1987, de 2 de juliol, de finançament dels partits polítics, l'Estat no subvenciona les despeses, a què es refereix aquest article, als

partits, les federacions, coalicions o agrupacions d'electors quan, en la seva activitat, incorrin en alguna de les conductes previstes per il·legalitzar els partits polítics en l'article 9 de la Llei orgànica 6/2002, de 27 de juny, de partits polítics, apreciades i valorades d'acord amb el que s'hi estableix, quan pel grau de reiteració o gravetat no sigui procedent el procediment que condueix a il·legalitzar-los.

4. De la mateixa manera, les subvencions que preveu aquest article no es meriten a favor de les esmentades formacions polítiques quan als seus òrgans directius, grups parlamentaris o polítics, o a les seves llistes electorals incloguin o mantinguin persones condemnades per sentència, encara que no sigui ferma, per delictes de rebel·lió, de terrorisme o delictes greus contra les institucions de l'Estat, en els termes que preveu la legislació penal, llevat que aquelles hagin rebutjat públicament les finalitats i els mitjans utilitzats.»

«Article 127 bis.

1. L'Estat concedeix bestretes de les subvencions esmentades als partits, federacions i coalicions que les hagin obtingut en les últimes eleccions a les Corts Generals, al Parlament Europeu o, si s'escau, en les últimes eleccions municipals, i no se n'hagin vist privades després d'un acord amb el que preveu l'article anterior. La quantitat avançada no pot passar del 30 per cent de la subvenció percebuda pel mateix partit, federació, associació o coalició en les últimes eleccions equivalents, i del mateix percentatge de la subvenció que resulti de l'aplicació de les previsions que contenen els articles 175.3, 193.3 i 227.3 d'aquesta Llei, segons el procés electoral de què es tracti.

2. Les bestretes es poden sol·licitar entre els dies vint-i-unè i vint-i-tresè posteriors a la convocatòria.

3. En el cas de partits, federacions o coalicions que concorrin en més d'una província, la sol·licitud l'han de presentar els seus respectius administradors generals davant de la Junta Electoral Central. En la resta de casos, les sol·licituds les presenten els administradors de les candidatures davant de les juntes provincials. Aquestes les han de cursar a la Junta Central.

La Junta Electoral Central ha de remetre a l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat les sol·licituds de bestreta de les subvencions electorals formulades pels administradors dels partits polítics, federacions i coalicions, i rebutjar les presentades per les formacions polítiques que no hi tenen dret, d'acord amb el que disposa l'article 127 d'aquesta Llei.

4. A partir del vint-i-novè dia posterior a la convocatòria, l'Administració de l'Estat posa a disposició dels administradors electorals les bestretes corresponents.

5. Les bestretes s'han de retornar, després de les eleccions, en la quantia en què superin l'import de la subvenció que finalment hagi correspost a cada partit, federació o coalició.

6. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, escau la devolució íntegra de la bestreta concedida en cas de no acreditar-se, en els termes de l'article 133.4 de la present Llei, l'adquisició pels electes pertanyents a les esmentades formacions polítiques de la condició plena de diputat, senador, membre del Parlament Europeu o membre de la corresponent corporació local i l'exercici efectiu del càrrec per al qual hagin estat elegits i per l'elecció del qual s'hagin meritat o es meritin les subvencions recollides en aquesta Llei.»

«Article 133.4.

L'Estat, en el termini de 30 dies posterior a la presentació davant del Tribunal de Comptes de la seva comptabilitat i en concepte de bestreta mentre no conculguin les actuacions del Tribunal de Comptes, ha de lliurar als administradors electorals el 90 per cent de l'import de les subvencions que, d'acord amb els criteris que estableix la present Llei, els correspongui d'acord amb els resultats generals publicats en el "Butlletí Oficial de l'Estat", descomptada, si s'escau, la bestreta a què es refereix l'apartat 1 de l'article 127.bis d'aquesta Llei. En aquest acte, els partits, les coalicions, federacions i agrupacions d'electors, per poder percebre aquesta bestreta han de presentar un aval bancari pel 10 per cent de la subvenció percebuda, així com una certificació expedida per l'òrgan corresponent que acrediti fefaentment l'adquisició pels electes pertanyents a les esmentades formacions polítiques de la condició plena de diputat, senador, membre del Parlament Europeu o membre de la corresponent corporació local i l'exercici efectiu del càrrec per al qual hagin estat elegits i per l'elecció del qual s'hagin meritat o es meritin les subvencions recollides en aquesta Llei.

Tampoc és procedent concedir la bestreta quan a la formació política figurin persones en qui es doni la circumstància a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat 2 de l'article 6 d'aquesta Llei.»

«Article 133.6.

L'Administració General de l'Estat ha de lliurar l'import de les subvencions als administradors electorals de les entitats que les hagin de percebre, tret que aquells hagin notificat a la Junta Electoral Central que les subvencions siguin abonades en tot o en part a les entitats bancàries que designin, per compensar les bestretes o els crèdits que els hagin atorgat. L'Administració General de l'Estat ha de verificar el pagament d'acord amb els termes de l'esmentada notificació, llevat que les bestretes o els crèdits s'hagin atorgat a formacions polítiques que estiguin dins dels casos establerts als apartats 2, 3 i 4 de l'article 127 de la present Llei. La notificació no pot ser revocada sense consentiment de l'entitat de crèdit beneficiària.»

«Article 134.

5. La liquidació de l'import de les subvencions per part de l'òrgan competent es fa d'acord amb el contingut de l'Informe de fiscalització aprovat a les Corts Generals per la Comissió Mixta per a les relacions amb el Tribunal de Comptes i amb el que disposen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 127 d'aquesta Llei.»

«Article 140 [nou paràgraf i), l'actual paràgraf i) passa a ser j)].

i) Incomplir les obligacions relatives a certificacions en matèria de subvencions per despeses electorals previstes en aquesta Llei.»

«Article 153.

3. A les infraccions electorals en matèria de subvencions per despeses electorals els és aplicable el que preveu el text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1998, de 23 de setembre.»

«Article 175.

5. No s'han de pagar les subvencions en els casos que estableixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 127 d'aquesta Llei.»

«Article 182.

1. En cas de mort, incapacitat o renúncia d'un regidor, l'escó s'atribueix al candidat o, si s'escau, al suplent de la mateixa llista que correspongui, tenint en compte el seu ordre de col·locació.

2. En el cas que, d'acord amb el procediment anterior, no quedin possibles candidats o suplents per nomenar, les vacants les cobreix qualsevol ciutadà major d'edat que no incorri en causa d'inelegibilitat. Aquests suplents els designa el partit, la coalició, federació o agrupació d'electors els regidors dels quals hagin de ser substituïts i es comunica a la Junta Electoral corresponent, a l'efecte de l'expedició de l'oportuna credencial. En aquest cas, no poden ser designades les persones que, havent estat candidats o suplents en aquella llista, hagin renunciat al càrrec anteriorment.

3. En el cas que el nombre de fet de membres elegits en la convocatòria electoral corresponent arribi a ser inferior a la meitat del nombre legal de membres de la corporació, es constitueix una comissió gestora integrada per tots els membres de la corporació que continuïn i els ciutadans que hagin estat designats per cobrir les vacants, d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior.»

«Article 183.

1. En els casos de dissolució de corporacions locals per acord del Consell de Ministres, previstos en la legislació bàsica de règim local per gestió greument danyosa per als interessos generals que suposi incompliment de les seves obligacions constitucionals, s'ha de procedir a convocar eleccions parcials per constituir una nova corporació dins del termini de tres mesos, llevat que per la data en què aquesta corporació s'hagi de constituir el seu mandat hagi de resultar inferior a un any.

Mentre es constitueix la nova corporació o expira el mandat de la dissolta, l'administració ordinària dels seus assumptes correspon a una comissió gestora designada per la diputació provincial o, si s'escau, per l'òrgan competent de la comunitat autònoma corresponent, el nombre de membres de la qual no ha de passar del nombre legal de membres de la corporació. Exerceix les funcions d'alcalde o president el vocal que resulti elegit per majoria de vots entre tots els membres de la comissió.

2. Quan la dissolució es produeix perquè els òrgans de govern de la corporació local duen a terme alguna de les actuacions que preveu l'article 61.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, la diputació provincial o, si s'escau, l'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'assumir directament després de la dissolució la gestió ordinària de la corporació fins al final del mandat corresponent, i no pot adoptar acords per als quals es requereixi una majoria qualificada.»

«Article 193.

5. No s'han de pagar les subvencions en els casos que estableixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 127 d'aquesta Llei.»

«Article 201.

11. En matèria de subvencions electorals s'han de respectar les limitacions que estableixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 127 d'aquesta Llei.»

«Article 227.

5. No s'han de pagar les subvencions en els casos que estableixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 127 d'aquesta Llei.»

«Disposició adicional primera.

1. El que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici de l'exercici de les competències reconegudes, dins del respecte a la Constitució i a la present Llei orgànica, a les comunitats autònomes pels seus respectius estatuts en relació amb les eleccions a les respectives assemblees legislatives.»

«Disposició adicional sisena.

Els partits i les federacions tenen l'obligació de remetre al Registre de partits polítics i mantenir actualitzada la relació de les persones que componen els seus òrgans directius i de coordinació.»

Article sisè.

Es modifiquen els articles 61 i 75.7 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

«Article 61.

1. El Consell de Ministres, a iniciativa pròpia i amb coneixement del Consell de Govern de la comunitat autònoma corresponent o a sol·licitud d'aquest i, en tot cas, previ acord favorable del Senat, pot procedir, mitjançant real decret, a dissoldre els òrgans de les corporacions locals en el cas de gestió greument danyosa per als interessos generals que suposi incompliment de les seves obligacions constitucionals.

2. Es consideren, en tot cas, decisions greument danyoses per als interessos generals en els termes que preveu l'apartat anterior, els acords o les actuacions dels òrgans de les corporacions locals que donin cobertura o suport, exprés o tàcit, de forma reiterada i greu, al terrorisme o als qui participin en la seva execució, l'enalteixin o el justifiquin, i els que menyspreïn o humiliïn les víctimes o els seus familiars.

3. Acordada la dissolució, és aplicable la legislació electoral general, quan escaigui, en relació amb la convocatòria d'eleccions parcials i, en tot cas, la normativa reguladora de la provisional administració ordinària de la corporació.»

«Article 75.7.

Els membres de les corporacions locals que considerin, en virtut del seu càrrec, amenaçada la seva seguretat personal o la dels seus béns o negocis, la dels seus familiars, socis, empleats o persones amb qui tinguin relació econòmica o professional poden fer les declaracions d'interessos a què es refereixen els paràgrafs anteriors d'aquest article, davant del secretari de la diputació provincial o, si s'escau, davant de l'òrgan competent de la comunitat autònoma corresponent. Aquestes declaracions s'inscriuen en un Registre especial d'interessos, creat a aquests efectes en aquelles institucions.

En aquest cas, els membres de les corporacions locals han d'aportar al secretari de la seva respectiva corporació mera certificació simple i succinta acreditativa d'haver fet les seves declaracions, i que aquestes estan inscrites en el Registre especial d'interessos als quals es refereix el paràgraf anterior, que sigui expedida pel funcionari que se n'encarrega.»

Disposició final única. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat.»

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.
Madrid, 10 de març de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

4924 LLEI 1/2003, de 10 de març, per la qual es crea el Consell General de Col·legis de Logopedes. («BOE» 60, d'11-3-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 2/1974, de 13 de febrer, de col·legis professionals, estableix en el seu article 4.4 que, quan en una determinada professió hi hagi diverses organitzacions col·legials d'àmbit territorial inferior a l'estatal, s'ha de constituir un consell general de col·legis, que s'ha de crear mitjançant una llei de l'Estat, d'acord amb el que preveu l'article 15.3 de la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del procés autonòmic.

La situació descrita es dona en l'actualitat en relació amb la professió de logopeda. El títol oficial de diplomad universitari de logopeda va ser establert pel Reial decret 1419/1991, de 30 d'agost, pel qual és procedent constituir mitjançant aquesta norma el corresponent Consell General de Col·legis de Logopedes.

Article 1. Creació.

Es crea el Consell General de Col·legis de Logopedes com a corporació de dret públic que té personalitat jurídica i plena capacitat per al compliment de les seves finalitats d'acord amb la llei.

Article 2. Relacions amb l'Administració General de l'Estat.

El Consell General de Col·legis de Logopedes es relaciona amb l'Administració General de l'Estat a través del Ministeri de Sanitat i Consum.

Disposició transitòria primera. Comissió gestora.

1. En el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei es constitueix una comissió gestora composta per un representant de cada un dels col·legis de logopedes existents en el territori estatal, sempre que hagin estat o siguin formalment creats per la comunitat autònoma corresponent.

2. La comissió gestora ha d'elaborar, en el termini de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, uns estatuts provisionals reguladors dels òrgans de govern del Consell General de Col·legis de Logopedes, en els quals s'han d'incloure les normes de constitució i funcionament dels esmentats òrgans, amb determinació expressa de la competència independent, encara que coordinada, de cada un d'ells.

3. Els estatuts provisionals s'han de remetre al Ministeri de Sanitat i Consum, que n'ha de verificar l'adequació a la legalitat i ordenar, si s'escau, la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició transitòria segona. Constitució del Consell General de Col·legis de Logopedes.

1. El Consell General de Col·legis de Logopedes queda formalment constituït i adquireix personalitat jurídica i plena capacitat d'obrar en el moment en què es constitueixen els seus òrgans de govern d'acord amb el que preveuen els estatuts provisionals a què es refereix la disposició anterior.

2. En el termini d'un any des de la seva constitució, el Consell General de Col·legis de Logopedes ha d'elaborar els estatuts que preveu l'article 6.2 de la Llei de col·legis professionals, que s'han de sotmetre a l'aprovació del Govern a proposta del ministre de Sanitat i Consum.

Disposició final única. Entrada en vigor.

Aquesta llei entra en vigor al cap de 20 dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta llei i que la facin complir.

Madrid, 10 de març de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORT

4927 REIAL DECRET 276/2003, de 7 de març, pel qual es regula el Registre estatal de centres docents no universitaris. («BOE» 60, d'11-3-2003.)

La Llei 14/1970, de 4 d'agost, general d'educació i finançament de la reforma educativa, disposava a l'article 54 l'obligatorietat de la inscripció de tots els centres docents establerts a Espanya i els centres docents espanyols a l'estranger al Registre Especial del Ministeri d'Educació i Ciència, avui Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, i a l'empara d'aquesta es va dictar el Decret 786/1972, de 2 de març, pel qual es regula el Registre especial de centres docents.

L'article 13 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació (LODE), estableix que tots els centres docents han de tenir una denominació específica i inscriure's en un registre públic dependent de l'Administració educativa competent, que ha de donar trasllat dels assentaments registrals al Ministeri d'Educació i Ciència, avui d'Educació, Cultura i Esport, en el termini màxim d'un mes.

El Tribunal Constitucional, en sentència 5/8, de 13 de febrer, atribueix un paper essencial als registres de centres dins del sistema educatiu, en assenyalar que